

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/1509/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123340622
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123340622.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Claims Collection, s.r.o., Národná 16A, 010 01 Žilina, IČO: 51 875 101, v konaní právne zast.: Mgr. Michal Zeman, advokát, Medená 18, 811 02 Bratislava, proti povinnému: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G., v konaní právne zast.: JUDr. Marcela Kuníková, Bernolákova 1053/17, 052 01 Spišská Nová Ves, o vymoženie 69 500 EUR s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Ladislav Kováč so sídlom exekútorského úradu C. H. XX, XXX XX I., IČO: 35505222, pod sp. zn. 88EX 471/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/1509/2023 zo dňa 05.12.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného voči výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/1509/2023 zo dňa 05.12.2023 zamietal.

II. Súd miení výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/1509/2023 zo dňa 05.12.2023 tak, že oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 350,62 EUR, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Súd oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 352,07 EUR, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 05.12.2023 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 701,23 EUR, ktoré budú vymáhané od povinného (výrok II.). V odôvodnení, za použitia ustanovení § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), konštatoval, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

2/ Uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 8Up/801/2022 z 20.04.2023, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.05.2023. Povinný navrhoval zastavenie exekúcie z dôvodu, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves podal žalobu o neplatnosť právnych úkonov – zmlúv o pôžičkách z 23.10.2016 a 08.03.2018, uznania dlhu z 10.01.2019 a postúpenia pohľadávky oprávneným 19.04.2022, ktoré boli podkladom vydania exekučného titulu. Uviedol, že podal aj odpor voči platobnému rozkazu, no ten z technických dôvodov nebol odoslaný, čo jeho právny zástupca zistil až po doručení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Vyšší súdny úradník poukázal, že exekučný

súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nie je ani ďalšou opravnou inštanciou. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať.

3/ Pokiaľ súd v základnom konaní vydal platobný rozkaz, mohol povinný v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia podať voči nemu odpor, o čom bol v rozhodnutí poučený. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Skutočnosť, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, mal možnosť namietať po vydaní platobného rozkazu, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom. Povinný návrh na zastavenie exekúcie postavil na údajnej neplatnosti právnych úkonov, neplatných a vyfabulovaných zmluvách a dohodách, jeho údajnom zneužití oprávneným (jeho tieseň, neskúsenosť, rozrušenie a dôverčivosť), čo sú okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu. Pod zákonný dôvod uvedený v ustanovení § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku („sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu“) zastavenia exekúcie možno zaradiť napr. také skutočnosti, že exekučný titul sa po začatí exekúcie stal neúčinným, exekučný titul po začatí exekúcie stratil vykonateľnosť alebo exekúcia postihuje vec, ktorá je z exekúcie vylúčená. Pre exekučné konanie bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, po materiálnej aj formálnej stránke. Vyšší súdny úradník bol toho názoru, že povinný mohol skutočnosti, ktoré namieta v podanom návrhu na zastavenie exekúcie uplatniť prostredníctvom riadneho oprávneného prostriedku pred nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný v deň podania návrhu na zastavenie exekúcie podal na príslušný súd žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov. Nepreukázal však, že by došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu. Samotná existencia civilného konania na Okresnom súde Spišská Nová Ves teda nie je prekážkou vedenia exekučného konania.

4/ Vyšší súdny úradník na základe uvedeného dospel k záveru, že návrh povinného nie je dôvodný, nakoľko ten neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, čo sú zákonné dôvody zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu. Preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol. O trovách v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že ich náhradu vo výške 701,26 EUR (odmena za dva úkony právnej služby s režijným paušálom plus DPH, a to príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k návrhu, t.j. 2 x 279,66 EUR + režijný paušál 2 x 12,52 EUR + DPH vo výške 116,87 EUR) priznal oprávnenému.

5/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 663/2016 z 07.09.2016) mal za to, že všeobecne platí, že exekučný súd je exekučným titulom, ktorým je rozsudok všeobecného súdu, viazaný a nemá oprávnenie tento exekučný titul vecne preskúmať. Oprávnenie vecne preskúmať exekučný titul a rozsah tohto prieskumu exekučným súdom závisí aj od druhu exekučného titulu; a (sp. zn. 456/2011 z 23.11.2011) že okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu (okolnosti existencie skutočností spôsobujúcich absolútnu neplatnosť predmetných právnych úkonov, z ktorých je vyvodzovaný nárok oprávneného) bola daná oprávnenosť exekučného súdu exekučný titul preskúmať. Vykonaniu exekúcie bráni aj samotná existencia vedenia civilného konania na Okresnom súde Spišská Nová Ves. V prípade, ak dôjde k vysloveniu neplatnosti predmetných právnych úkonov, ich neplatnosť bude daná od samého začiatku, čo bude mať následok i na samotný exekučný titul i samotné exekučné konanie. Ďalej, v súvislosti s výrokom II. napadnutého rozhodnutia poukázal, že súd neoprávnené priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 701,23 EUR za 2 právne úkony - prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Právny úkon - prevzatie a príprava zastúpenia si už právny

zástupca v tomto konaní 30Ek/1509/2023 uplatnil v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 20.06.2023, bol mu súdom priznaný a tvorí príslušenstvo vymáhané súdnym exekútorom. Právny zástupca si v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v tom istom konaní, preto opätovne neoprávnené účtoval právny úkon – prevzatie zastúpenia. S ohľadom na uvedené navrhol, aby súd v sťažnostnom konaní napadnuté uznesenie zrušil a aby návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a priznal mu náhradu trov konania vo výške 100 %.

6/ Oprávnený, v súvislosti s odkazom povinného na rozhodnutia ústavného súdu, poukázal na ich nesprávnu interpretáciu povinným a ich neaplikovateľnosť na danú vec. Podľa rozhodnutia II. ÚS 663/2016 z 07.09.2016 exekučný súd nemôže vôbec preskúmať vecnú správnosť súdneho rozhodnutia (na rozdiel od notárskej zápisnice a rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach), za ústavne konformné považoval odôvodnenie ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, že exekúciu je možné viesť podľa exekučného titulu, ktorý priznal určité právo z nejakého právneho úkonu, hoci následne neskôr existovalo súdne rozhodnutie, ktoré konštatovalo neplatnosť daného právneho úkonu. Pokiaľ povinný uvádza, že „ak dôjde k vysloveniu neplatnosti predmetných právnych úkonov, ich neplatnosť bude daná od samého začiatku, čo bude mať následok i na samotný exekučný titul i samotné exekučné konanie“, ide o názor mylný, ktorý je v rozpore aj so závermi už uvádzaného uznesenia ústavného súdu zo dňa 7. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 663/2016. Druhé uznesenie ústavného súdu (zrejme mala na mysli uznesenie sp. zn. I. ÚS 456/2011 zo dňa 23.11.2011) sa týkalo spôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Stotožnil sa však s tou časťou sťažnosti, v ktorej povinný namietal duplicitne priznanú náhradu úkonu právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia. Právny zástupca oprávneného si pri vyčísľovaní trov konania nebol vedomý tejto skutočnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby súd sťažnosť povinného zamietol (okrem časti priznanej náhrady za úkon právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia) a oprávnenému priznal voči povinnému právo na náhradu trov konania v súvislosti s rozhodovaním o predmetnej sťažnosti vo výške 352,07 EUR (odmena za jeden úkon právnej služby s režijným paušálom plus DPH, a to vyjadrenie k sťažnosti povinného).

7/ Dňa 29.01.2024 doručil oprávnený podanie, ktorým oznámil, že Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 17. 1. 2024, sp. zn. 16C 23/2023 zastavil konanie (bez prejednanja veci) o žalobe povinného, najmä o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o pôžičke (resp. o určenie neexistencie práv z danej zmluvy), a to z dôvodu prekážky res iudicata. Uvedené uznesenie (bez doložky právoplatnosti) súdu zároveň predložil.

8/ Súčinnosťou poskytnutou Okresným súdom Spišská Nová Ves súd zistil, že uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 16C/23/2023-162 zo dňa 17.01.2024, ktorým bolo konanie zastavené, nadobudlo právoplatnosť dňa 17.02.2024.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania;

predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

14/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného je dôvodná len čiastočne – čo do výroku II..

16/ V sťažnosti povinný tvrdil, že exekučný súd je povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu, čo premietnutím na prejednávajúcu vec podľa neho znamená, že exekučný súd je oprávnený exekučný titul preskúmať aj vecne. Uvedená námietka však v súvislosti so súdnymi rozhodnutiami nie je ani v súlade s Exekučným poriadkom, ani v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR, R 9/1950, rozhodnutie Ústavného súdu SR, č.k. III. ÚS 41/2011-31 z 03.05.2011, a pod.). K opačnému záveru nemožno dospieť ani na základe rozhodnutí, ktoré povinný uviedol v sťažnosti. Z uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 663/2016 z 07.09.2016 plynie jednoznačný záver, že exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nemá oprávnenie tento exekučný titul vecne preskúmať. Vecné preskúmanie prichádza do úvahy len v prípade iných exekučných titulov - notárskej zápisnice so súhlasom s vykonateľnosťou a rozhodcovského rozsudku (v spotrebiteľských veciach). Predmetom posudzovania spôsobilosti byť exekučným titulom v rozhodnutí I. ÚS 456/2011 zo dňa 23.11.2011 bola notárska zápisnica. V uvedenej veci však exekučným titulom nie je ani notárska zápisnica, ani rozhodcovský rozsudok, ale rozhodnutie všeobecného súdu (nejedná sa pritom ani o rozhodnutie súdu v spotrebiteľskej veci, pretože zmluvy o pôžičke, ktoré boli podkladom vydania exekučného titulu, boli uzavreté medzi 2 fyzickými osobami - nepodnikateľmi, pričom povinný v konaní ani netvrdil opak).

17/ Exekučný súd je obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Osvedčený právny stav nemôže byť v exekúcii prehodnotený. Či je výška povinnosti plniť v exekučnom titule správna alebo nie, je pre exekučné konanie bezpredmetné (nie je dôvodom zastavenia exekúcie ani podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku; zákon i súdna prax za také dôvody považuje premĺčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.). Takú obranu mohol povinný využiť len v nachádzacom konaní (v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul), najmä podaním odporu proti platobnému rozkazu. Povinný tak po doručení výkazu nedoplatkov nekonal v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov. Márnym uplynutím lehoty na podanie odporu nadobudol platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 8Up/801/2022 zo dňa 20.04.2023 právoplatnosť a vykonateľnosť, čím sa stal riadnym exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého vecnú správnosť nie je exekučný súd oprávnený skúmať.

18/ Ani vedenie iného konania (o určenie neplatnosti právnych úkonov, resp. neexistencie práv) na Okresnom súde Spišská Nová Ves, nemá pre rozhodnutie v tomto exekučnom konaní žiadnu relevanciu. Práve v uznesení, na ktoré povinný poukázal v sťažnosti (II. ÚS 663/2016 z 07.09.2016), ústavný súd považoval za ústavne udržateľný výklad všeobecného súdu, že existencia dvoch vzájomne odlišných súdnych rozhodnutí, v ktorých bol nárok vyplývajúci z rovnakého záväzkového vzťahu (rovnakého právneho základu) posúdený odlišne (opačne), nemá žiadny dopad na záväznosť a vzájomnú nezávislosť týchto rozhodnutí a v súlade s princípom právnej istoty pôsobí každé z nich voči

účastníkom samostatne. Konanie pred Okresným súdom Spišská Nová Ves navyše bolo zastavené, a to uznesením č.k. 16C/23/2023-162 zo dňa 17.01.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.02.2024. Aj z uvedeného dôvodu nemohlo tvrdenie o vedení konania pred Okresným súdom Spišská Nová Ves viesť k zastaveniu exekúcie, teda zmene výroku I. napadnutého uznesenia. Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného voči výroku I. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/1509/2023 zo dňa 05.12.2023 ako nedôvodnú.

19/ Súd však za dôvodnú považoval tú časť sťažnosti, ktorá sa týkala výšky trov exekučného konania, ktorých náhradu vyšší súdny úradník uložil výrokom II. napadnutého uznesenia. Vyšší súdny úradník, napriek tomu, že oprávnený si už v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil náhradu za úkon – príprava a prevzatie veci a náhrada za neho bola oprávnenému priznaná v poverení na vykonanie exekúcie, nemohol mu nárok na taký istý úkon v tom istom konaní vzniknúť opätovne, čo uznal aj sám oprávnený. Preto sudca podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil výrok II. napadnutého uznesenia tak, že priznal oprávnenému nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 350,62 EUR (t.j. odmena za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 279,66 EUR + 12,52 EUR ako režijný paušál za rok 2023 + 20 % DPH, t.j. 58,44 EUR), ktoré budú o povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

20/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23/ Oprávnený i povinný si v rámci sťažnostného konania uplatnili trovy konania. Povinnému nárok na trovy sťažnostného konania nevznikol, keďže čo do merita veci (zastavenia exekúcie) nemal žiaden úspech. Naopak, oprávnený mal vo veci samej plný úspech, preto mu v súlade so zásadou úspechu vznikol nárok na náhradu trov sťažnostného konania. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Vychádzajúc z predmetu konania (istiny 69 500,- EUR), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 279,66 EUR a 13,73 EUR ako režijný paušál za rok 2024 + 20% DPH, teda 58,68 EUR. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 352,07 EUR priznané mu týmto rozhodnutím (ako i trovy priznané mu výrokom II. tohto rozhodnutia), budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§